

اعضای بدن انسان در قرآن

۱. رگ: « وَ نَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ » (ق / ۱۶) و ما از رگ گردنش به او نزدیکتریم.
۲. ریش: « لَا تَأْخُذْ بِلِحْيَتِي » (طه / ۹۴) ریش مرا مگیر.
۳. موی پیشانی: « نَاصِيَهُ كَاذِبُهُ خَاطِئُهُ » (علق / ۱۶) (همان) موی پیشانی دروغزن گناه پیشه را.
۴. چشم: « وَ الْعَيْنَ بِالْعَيْنِ » (مائده / ۴۵) و چشم در برابر چشم.
۵. بینی: « وَ الْأَنْفَ بِالْأَنْفِ » (مائده / ۴۵) و بینی در برابر بینی.
۶. گوش: « وَ الْأُذُنَ بِالْأُذُنِ » (مائده / ۴۵) و گوش در برابر گوش.
۷. زبان و لب: « وَ لِسَانًا وَ شَفَتَيْنِ » (بلد / ۹) و یک زبان و دو لب.
۸. دندان: « وَ السِّنَّ بِالسِّنِّ » (مائده / ۴۵) و دندان در برابر دندان.
۹. چانه: « إِنَّا جَعَلْنَا فِي أَعْنَاقِهِمْ أَغْلَالًا فَهِيَ إِلَى الْأَذْقَانِ فَهُمْ مُقْمَحُونَ » (یس / ۸) ما در گردنهای آنان غلهایی قرار دادیم که تا چانهها ادامه دارد و سرهای آنان را به بالا داشته است.
۱۰. گردن: « وَ كُلِّ إِنْسَانٍ أَلْزَمْنَاهُ طَائِرَهُ فِي عُنُقِهِ » (اسرا / ۱۳) و هر انسانی، اعمالش را بر گردنش آویخته ایم.
۱۱. رحم: « أَمَا اسْتَمَلْتُمْ عَلَيْهِ أَرْحَامَ الْأُنثَيَيْنِ » (انعام / ۱۴۳) یا آنچه شکم مادهها در برگرفته؟
۱۲. روده: « وَ سَقَوْا مَاءَ حَمِيمًا فَقَطَّعَ أَمْعَاءَهُمْ » (محمد / ۱۵) و آبی جوشان به خوردشان داده می شود (تا) رودههایشان را از هم فروپاشد.
۱۳. پوست: « كَلَّمَا نَبِجَتْ جُلُودُهُمْ بَدَلْنَاَهُمْ جُلُودًا » (نساء / ۵۶) هر گاه پوستهای تنشان (در آن) بریان گردد (و بسوزد) پوستهای دیگری به جای آن قرار می دهیم.
۱۴. حنجره: « إِذِ الْقُلُوبُ لَدَى الْخَنَاجِرِ » (غافر / ۱۸) آنگاه که جانها به گلوگاه می رسد.
۱۵. خون: « نَسْفِكُمْ مِمَّا فِي بُطُونِهِ مِنْ بَيْنِ فَرْثٍ وَ دَمٍ لَبْنَا خَالِصًا سَائِعًا لِلشَّارِبِينَ » (نحل / ۶۶) از درون شکم آنها، از میان غذاهای هضم شده و خون، شیر خالص و گوارا به شما می نوشانیم.
۱۶. سر: « فَتَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْ رَأْسِهِ » (یوسف / ۴۱) و پرندگان از سر او می خورند.
۱۷. گوشت: « ثُمَّ نَكْسُوهَا لَحْمًا » (بقره / ۲۵۹) و گوشت بر آن می پوشانیم.
۱۸. پا: « أَلَهُمْ أَرْجُلٌ يَمْشُونَ بِهَا » (اعراف / ۱۹۵) آیا (آنها) حداقل همانند خود شما (پاهای دارند که با آن راه بروند؟)
۱۹. دست: « أَمْ لَهُمْ أَيْدٍ يَبْطِشُونَ بِهَا » (اعراف / ۱۹۵) یا دستهایی دارند که با آن چیزی بگیرند (و کاری انجام دهند؟)
۲۰. انگشت: « جَعَلُوا أَصَابِعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ » (نوح / ۷) انگشتان خویش را در گوشهایشان قرار داده.
۲۱. دهان: « وَ لَا لَأَبَائِهِمْ كَبِرَتْ كَلِمَةٌ تَخْرُجُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ » (کهف / ۵) و نه پدرانشان سخن بزرگی را دهانشان خارج می شود.
۲۲. شکم: « وَ اللَّهُ أَعْرَجَكُمْ مِنْ بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ » (نحل / ۷۸) و خداوند شما را از شکم مادرانتان خارج نمود.
۲۳. حلقوم: « فَلَوْ لَا إِذَا بَلَغَتِ الْحُلُقُومَ » (واقعه / ۸۳) پس چرا هنگامی که جان به گلوگاه می رسد (توانایی بازگرداندن آن را ندارید؟)
۲۴. استخوان: « أَوْ يَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَلَّنْ نَجْمَعَ عِظَامَهُ » (قیامت / ۳) آیا انسان می پندارد که هرگز استخوانهای او را جمع نخواهیم کرد؟
۲۵. صورت: « فَاعْسَلُوا وُجُوهَكُمْ » (مائده / ۶) پس بشوئید صورتهای خود را.
۲۶. مفصل: « وَ أَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ » (مائده / ۶) و پاهای خود را تا مفصل (برآمدگی پشت پا) مسح کنید.
۲۷. پشت: « يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَ التَّرَائِبِ » (طارق / ۷) از میان صلب پدر و سینه مادر بیرون آمده است.
۲۸. تن: « فَالْيَوْمَ نُنَجِّيكَ بِيَدَيْكَ » (یونس / ۹۲) پس ما امروز بدنت را به ساحل نجات می رسانیم.
۲۹. سرانگشت: « وَ اضْرِبُوا مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ » (انفال / ۱۲۰) تا همه انگشتشان قطع کنید.
۳۰. عورت: « لِيُرِيَهُمَا سَوْآتِهِمَا » (اعراف / ۷) و قبیح آنان را در نظر انسان پدید آورد.
۳۱. سینه: « أَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ » (شرح / ۱) ای رسول گرامی آیا تو را شرح صدر عطا نکردیم.
۳۲. پاره گوشت: « فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظَامًا » (مؤمنون / ۱۴) آن گوشت پاره را استخوان پوشانیدیم.
۳۳. رگ: « وَ نَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ » (ق / ۱۶) از رگ گردن به او نزدیکتریم.
۳۴. شاه رگ: « ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ » (حاقه / ۴۶) و شاه رگ او را قطع می کردیم.

۳۵. بازو: « قَالَ سَنَشُدُّ عَضُدَكَ بِأَخِيكَ » (قصص / ۳۵) به همدستی برادرت هارون بازوریت را قوی گردانیم.

سایت اندیشه قم